

[PRYMATSKI *ai*

A sg f prym(a)tską.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Przymiotnik od „prymat” prymas’:

Wyrażenie: »godność prymatska«: Ale [Wielki] Mistrz nie bacząc áni ná iego [arcybiskupa ryskiego] pokorę/ áni ná Xiążęcią godność y primátłką/ náfzydziwfzy fię z niego/ trzymał go w więzieniu máło nie cały rok StryjKron 767 (Linde).

Synonimy: prymasow, prymasowski.

JDok